

walla sedda walmist ädikast poddelitte ehk
 kruside sisse, mis hästi on kiini pa-
 dud, ja panne siis keldri ehk koba sisse seisma.
 — Keik ädikast ei pea sinna mitte astja seest
 ärrawõtma: üks ossa jägo ikka siina sisse,
 nenda kui ka ädika emmakas. Wallad sa
 nüüd jälle ni palju õllut ehk wihma-
 wet astja sisse, kui sa ädikast olled ärrawõt-
 nud, siis saad sinna seest jälle ädikast, mis
 ni hea on kui se esimesenne.

Nenda woid sa ka hapro ounadest head
 ädikast tehha ehk elleksid nemad ka jo mäd-
 danend. Wauta sedda marga nende seest
 wälja, ja lasse sedda ni kaua seista, et ta
 selgeks saab. Walla sedda õlle assemel ast-
 ja sisse, mis hea ädikaga on lõpputatud,
 sa kus emmakas sees on; muido te sedda
 nendasammoti kui õlleädikast. Weel tulleb
 sulle tahhele panna, et need astjad, mis sa
 ädi-

ädika tarwis wõttad, õiged puhtad on.
 Sinna- ja wast, riistade si-se ei pea sinna
 ilmas ädikast wallama, sest se kistub sedda
 kihwti, mis sinna ja wasse sees on wälja,
 ja se on inimessele sureks kahjuks.

Ennäh, mis hea ja kallis asi
 ädikas on; mis suurt kasu ta inime-tele
 sadab! Kas se nüüd suurt assi on sedda isse
 tehha? Ja siiski ma ei tea ma-rawa
 seas ühtegi perrenast, kes sedda woi-
 takse tehha. Ma ollen küll jo mitme wä-
 r-
 nud, et ma sedda saks-
 maal ollen näi-
 nud, agga siis ma sain sedda wastist:
 „kust meie w-
 ed sedda wõtame kust sed-
 „da tehha e? Jummal sedda teab mis-
 „dused asjad siina jure tarwis lähhawad.“
 Selle õpetusse järrele, mis siin antakse,
 on se õlleferge asi. H-
 ppo õllut ja lei-
 wa
 koort woi-
 iggaüks sada, ja sedda wäe-
 wa